

DOI 10.26886/2520-7474.1(55)2023.4

UDC: 37.032

**THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASIS OF PRIMARY
SCHOOL PUPILS' ARTISTIC-COGNITIVE COMPETENCE FORMATION**

Pang Bo, Postgraduate student

<http://orcid.org/0000-0002-3387-9088>

e-mail: yaremenko1969@ukr.net

A. S. Makarenko Sumy State Pedagogical University, Sumy, Ukraine

The article reveals the problem of primary school pupils artistic-cognitive competence. Taking into account the changes in modern education, the need to clarify a number of contradictions is justified. On the basis of the scientific work, the definition of competence as a personal quality that manifests itself during independent actions is presented. It is argued that artistic-cognitive competence is defined as an ability to realize and creatively express oneself in artistic activity, which is revealed during the perception of artistic works, as well as their practical mastery. The structure, criteria, pedagogical conditions, principles, methodological approaches of formation of the studied phenomenon are characterized. The step-by-step methodology of forming junior schoolchildren's artistic-cognitive competence is characterized. The most efficient groups of methods are proposed in the context of the described theoretical and methodological background.

Key words. *Artistic-cognitive competence, methodology of artistic-cognitive competence formation, junior schoolchildren, primary school, competence approach, pedagogical conditions, principles.*

Пан Бо, аспірант, Теоретично-методичні основи формування мистецько-пізнавальної компетентності учнів початкової школи/ Навчально-науковий інститут культури та мистецтв Сумського

державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка, Суми, Україна.

У статті актуалізовано проблему мистецько-пізнавальної компетентності учнів початкових класів. Зважаючи на зміни у сучасній освіті обґрунтовано необхідність з'ясування ряду суперечностей. На основі наукового доробку представлено визначення компетентності як особистісного утворення, що проявляється під час активних самостійних дій. Аргументовано, що мистецько-пізнавальна компетентність визначається як здатність до усвідомлення й творчого самовираження у мистецькій діяльності, що виявляється в ході сприйняття мистецьких творів, а також їх практичного опанування. Схарактеризовано структуру, критерії, педагогічні умови, принципи, методологічні підходи формування досліджуваного явища. Визначено поетапність методики формування мистецько-пізнавальної компетентності молодших школярів. Запропоновано найбільш дієві групи методів у контексті описаного теоретико-методологічного підґрунтя.

Ключові слова. Мистецько-пізнавальна компетентність, методика формування мистецько-пізнавальної компетентності, молодші школярі, початкова школа, компетентнісний підхід, педагогічні умови, принципи.

Вступ. Освітні орієнтири у зміні соціального ідеалу сучасної особистості передбачають здійснення музично-естетичного навчання, спрямованого на становлення духовної, компетентної, творчої особистості. Опрацювання таких завдань стає можливим за умов інноваційного перегляду змістових аспектів та методичних засобів навчання з метою формування провідних компетентностей особистості, зокрема в галузі мистецької освіти. Адже, в компетентностях

виявляється освіченість людини, її здатність до ефективного самовизначення та самореалізації. Залучення комплексу різноманітних методичних засобів задля розв'язання різних наукових протиріч позитивно впливає на процес музичного навчання.

Аналіз останніх джерел із проблеми. Варто наголосити, що формування мистецько-пізнавальної компетентності – суттєва наукова проблема, визначення якої ґрунтується на вагомих наукових надбаннях. Під таким кутом зору у роботах М. Бойченко, Н. Гуральник, А. Козир, В. Лабунець, О. Олексюк, Г. Падалки, Л. Паньків, О. Устименко-Косоріч, І. Чистякової досліджуються неоднозначні аспекти мистецької освіти. Особливості запровадження компетентнісного підходу у мистецькій освіті подано у роботах І. Беха, Н. Бібік, О. Овчарук, О. Савченко та ін.

Мета статті. Вивчення наукових джерел засвідчує, що проблема мистецької пізнавальної компетентності молодших школярів й досі не стала предметом цілісного наукового опрацювання. Отже, нагальність даної проблеми та своєчасність розв'язання поданих протиріч мотивували тему публікації.

Виклад основного матеріалу. З метою з'ясування обраних завдань було задіяно ряд теоретичних та емпіричних методів. Серед теоретичних – аналіз, узагальнення, порівняльний аналіз наукових джерел задля виокремлення основних понять «компетентність», «мистецько-пізнавальна компетентність», висвітлення особливостей музичного навчання учнів молодшого шкільного віку, розробки методики формування мистецько-пізнавальної компетентності учнів-початківців під час мистецької діяльності. Серед емпіричних – спостереження, анкетування, бесіда, педагогічний експеримент – задля з'ясування ефективності дослідницької роботи.

Опрацювання наукової літератури доводить те, що дослідниками обґрунтовувалися теоретичні питання компетентності, її принципів задля становлення особистості (О. Савченко, Н. Бібік) [2, 13]. Науковці вказують, що компетентнісний підхід дає можливість здобувачам освіти реалізовувати пізнавально-практичний досвід у майбутній продуктивній роботі.

Відзначимо концепцію Л. Масол, в контексті котрої компетентність тлумачиться як здатність людини використовувати отримані знання, вміння, навички, способи діяльності у багатоманітних обставинах з метою розв'язання нових суспільно-культурних проблем [9].

Застосування методів систематизації та узагальнення дозволило з'ясувати, що компетентність тлумачиться як особистісне утворення, що виявляється в процесі активних самостійних дій. Відтак, компетентність розуміється як інтегрований результат індивідуальної навчальної діяльності учнів. Науковці в галузі мистецької педагогіки вважають, що формування художньо-естетичних компетентностей відбувається в процесі спілкування учнів з цінностями художнього порядку під час набуття ними мистецьких знань, продуктивного досвіду, що забезпечує їх духовне та естетичне зростання [8, 13].

Завдяки проведеному поняттєвому та ретроспективному аналізу було уточнено, що формування пізнавальної компетентності – це багатоаспектний процес, що передбачає вміння ставити мету, пізнавальні завдання та пропонувати можливі шляхи їх реалізації, уміти планувати, аналізувати, давати самооцінку власної пізнавальної діяльності. Відтак, мистецько-пізнавальна компетентність розуміється як здатність до усвідомлення й творчого самовираження у мистецькій сфері, що формуються в ході сприймання творів, видів мистецтва, а також їх практичного опанування.

Подані вище матеріали дають змогу зазначити, що формування мистецько-пізнавальної компетентності молодших школярів – цілеспрямований процес здійснення мистецько-пізнавальної діяльності зі сприймання, аналізу, усвідомлення творів мистецтва, результатом якого є не лише застосування вже відомих учням умінь, навичок і відповідних знань в ході репродуктивної діяльності, але й опанування суб'єктивно нового комплексу мистецьких знань і вмінь та творчої діяльності.

У результаті аналізу стану наукової розробленості проблеми встановлено, що молодший шкільний вік – сенситивний період для формування духовної культури, бо саме тут закладається підґрунтя для естетичних знань, переконань та ряду інших необхідних передумов розвитку духовного потенціалу людини.

Варто вказати, що під час обґрунтування предметних компетентностей, які формуються на уроках мистецтва, важливу роль відіграє науковий доробок Л. Масол, яка виокремлює інтерпретаційні та діяльно-творчі компетентності учнів. Основою для визначення мистецьких компетентностей є види діяльності, пов'язані зі сприйманням, виконанням та створенням музики. Також у визначенні змісту предметної компетентності враховано державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів (знає, оцінює та інтерпретує, розуміє, уміє, застосовує, виявляє естетичне ставлення, власні оцінні судження). Науковцем визначається такий комплекс мистецьких компетентностей: інтерпретаційні, вокально-хорові, виконавські, інструментально-виконавські, творчі[8].

Вчена підкреслює, що органічні складові життєвих компетентностей, сформованих як комплекс взаємопов'язаних процедур, зокрема, інтересів, мотивів, бажань, знань, навичок, умінь, що віддзеркалюють інтегровані узагальнення навчання мистецтва та

сформовані особистісні якості – ці всі ознаки характеризують мистецькі компетентності.

Отже, здійснений аналіз методичної літератури дозволив зазначити, що на формування досліджуваного феномену впливають усі види мистецької діяльності.

Розробка структури досліджуваного феномену дало можливість визначити такі компоненти, як: мотиваційно-заохочувальний, що характеризується наявністю стійкої зацікавленості молодших школярів музичною діяльністю; гносеологічно-оцінювальний, котрий визначається спроможністю учнів до вивчення та опрацювання явищ музичного мистецтва та оцінювання їх художнього змісту; творчо-діяльнісний, що показує можливість учнів початкової школи усвідомлювати мистецькі твори та виявляти себе у продуктивній музичній діяльності.

Формування мистецько-пізнавальної компетентності молодших школярів передбачає застосування таких функцій як: мотиваційно-розвивальної, культурологічної, інтелектуально-почуттєвої, комунікативно-творчої. Слід підкреслити, що реалізація мотиваційно-розвивальної функції характеризується такими ознаками, як: інтерес молодших школярів до мистецтва; винайдення улюблених творів; реалізація ціннісних потреб школярів; залучення до охоплення змісту мистецьких творів з метою співвіднесення задумів композитора з власними переживаннями. Розвивальний вплив мистецького навчання полягає в спонуканні учня до самовизначення, формування життєвої світоглядної позиції.

Культурологічна функція забезпечує можливість молодшими школярами засвоювати, аналізувати та втілювати (в елементарній музичній творчості) відображених у музичному мистецтві культурних цінностей. У процесі реалізації означеної функції в учнів формуються та

поглиблюються знання щодо національної та світової культур, відбувається становлення мистецько-пізнавальної компетентності.

Інтелектуально-почуттєва функція дає можливість усвідомлювати різноманітність предметного і чуттєвого світу, розкривати його естетичні впливи під час осягнення мистецьких образів, в яких цілісно віддзеркалюються життєві події в єдності раціональних і емоційних аспектів. Завдяки цьому явища, відтворені в художніх образах, не тільки емоційно переживаються, але й мисленнєво усвідомлюються.

Крім того, музична діяльність молодших школярів у контексті формування мистецько-пізнавальної компетентності відбувається за допомогою комунікативно-творчої функції. Зазначимо, що дана функція тлумачить мистецтво як знакову систему, яка відзначається образною інформацією, що систематизує та узагальнює художній досвід, а також особистісне засвоєння загальнолюдської культурної практики. Навіть сприймання мистецтва (зокрема, слухання музичних творів) містить потужні механізми впливу на активізацію творчого потенціалу учнів. Під час власного відтворення мистецького образу активізується уява, фантазія, емоційні прояви.

Розробка поетапної методики формування мистецько-пізнавальної компетентності молодших школярів у процесі музичного навчання передбачала перебіг трьох етапів: експонувально-активізуючого, в світлі якого здійснювалося формування в учнів молодшого шкільного віку зацікавленості в опануванні вмінь та навичок з метою розвитку мистецько-пізнавальної компетентності; когнітивно-оцінювального, що враховує оволодіння школярами мистецької інформації, мистецько-пізнавального досвіду з метою формування умінь і навичок; продуктивно-творчого, у контексті якого виявляється реалізація елементарних творчо-практичних навичок і вмінь з метою становлення мистецько-пізнавальної компетентності учасників освітнього процесу.

На кожному з етапів упроваджувались визначені в ході дослідження методологічні підходи, принципи, педагогічні умови, методичні засоби формування мистецько-пізнавальної компетентності.

Методом системно-структурного аналізу було встановлено, що методологічну основу формування означеного конструкту становить низка пов'язаних між собою підходів, зокрема: інтеграційний, компетентнісний, особистісний, інформаційно-гносеологічний, творчо-діяльнісний.

Інтеграційний підхід запроваджується в процесі застосування декількох видів мистецтв з метою ефективного впливу на духовну та емоційну сферу учнів, розвиток їх художньо-образного мислення та мистецько-пізнавальної компетентності. Означений підхід сприяє розвитку вмінь учнів до проведення художніх паралелей між різними видами мистецтв. Крім того, в межах цього підходу відбувається багатоаспектність художнього впливу на молодших школярів, цілісний характер музичного навчання й художнього втілення, єдність творчої діяльності і сприйняття законів мистецтва.

Компетентнісний підхід забезпечує особливий тип організації знань, що сприяє прийняттю ефективних рішень, зокрема, в непередбачуваних умовах. У межах цього підходу відбувається набуття знаннєвого досвіду в галузі мистецтва, оволодіння не тільки знаннями, але й уміннями й навичками. Опосередковано відтворюються естетико-художні переваги учнів, рівень їх загальної культури, здатність до елементарних проявів творчості.

Упровадження особистісного підходу забезпечує розширення можливостей мистецького сприймання, формування елементарних мистецько-виконавських умінь і навичок молодших школярів, активізацію їх творчого потенціалу, а також розвитку спеціальних мистецьких здібностей (музичної пам'яті, слуху, відчуття кольору тощо).

Учень виступає як суб'єкт освітнього процесу, як активний його учасник. Реалізація означеного підходу передбачає зацікавлення молодших школярів музичним мистецтвом, під час якого навчальна діяльність спрямовується на з'ясування власного мистецького потенціалу, унікальних мистецьких можливостей з метою становлення мистецько-пізнавальної компетентності.

Інформаційно-гносеологічний підхід відбувається під час художнього пізнання як процесу і результату усвідомлення тих значень, які притаманні мистецтву, як феномен образного відображення дійсності. В межах означеного підходу реалізується взаємодія суб'єкта (учня) і об'єкта (мистецького твору), спрямована на усвідомлення змісту і форми художніх образів, на досягнення нового знання щодо мистецтва.

Творчо-діяльнісний підхід сприяє забезпеченню єдності процесів сприймання, оцінювання й творення в мистецтві, без котрих не існує творча мистецька діяльність. В контексті означеного підходу відбувається розуміння значення раціональних аспектів для постановки творчого завдання та його інтелектуального осмислення. Слід підкреслити, що логічне мислення є основою творчого процесу. Український вчений А. Роменець підкреслював, що мистецька творчість спирається на пізнання світу, а без мислення пізнання не може відбуватися. Мистецька діяльність молодших школярів базується на їх здатності до здійснення елементарних практичних дій, що вимагає для цього активізації пізнавально-аналітичних аспектів осягнення мистецьких явищ. Тобто освітня діяльність молодших школярів має стати їх суб'єктивним моментом і зумовлює процес формування мистецько-пізнавальної компетентності.

У площині нашого дослідження слід вказати, що з обраними науковими підходами пов'язані педагогічні принципи: художньої

цілісності усвідомлення мистецтва; акцентування національних ознак музики, живопису, танцювальних рухів як певної стилістичної єдності мистецького образу; сприяння художньому розвитку учня на основі комунікативних гедоністичних дій.

Принцип художньої цілісності усвідомлення мистецтва передбачає таке змістове наповнення навчального процесу, під час якого мистецтво сприймається учнями як надбання світової культури і реалізується в процесі засвоєння художніх стилів через усвідомлення художньо-естетичного, морального, духовного потенціалу музичного твору. Усвідомлене навчання сприяє формуванню стійких навичок, поступово розвиває в учнів особистісне сприймання творів, самостійність мислення та здатність до інтерпретації.

Принцип акцентування національних ознак музики, живопису, танцювальних рухів як певної стилістичної єдності мистецького образу, запровадження якого передбачає забезпечення такого ставлення до національної культури, яке потрактує її як основне джерело формування художніх цінностей учнів. Усвідомлене охоплення образної суті мистецьких творів у їх жанрово-стильовій й емоційно-тональній багатогранності сприяє становленню мистецько-пізнавальної компетентності учня. Крім того, усвідомлене відтворення національних ознак мистецтва у спробах власної творчої діяльності також позитивно впливає на формування мистецько-пізнавальної компетентності вихованців.

Принцип сприяння художньому розвитку учня на основі комунікативних гедоністичних дій передбачає розширення можливостей мистецького сприймання, формування музичних умінь і навичок, активізацію творчого потенціалу і здатності до мистецької творчості, а також розвиток спеціальних музичних здібностей.

Дане дослідження передбачає створення таких педагогічних умов як: досягнення культурологічних орієнтирів під час музичного навчання, що дозволяє реалізовувати такий зміст освітнього процесу, в результаті якого мистецтво усвідомлюється школярами як цінність світової культури; забезпечення індивідуалізації мистецького навчання, що орієнтує вчителя на виявлення і збереження в учнів молодшого віку індивідуальних проявів, смакових переваг у мистецтві, врахування та розвиток унікальних, неповторних для певної особистості засобів мистецької діяльності; реалізація єдності раціональних і емоційних способів освоєння мистецтва, що передбачає активізацію вчителем мистецтва інтелектуальних можливостей учнів у єдності з емоційними аспектами усвідомлення естетичної сутності мистецьких образів та їх творення.

За допомогою методу теоретичного моделювання в даному дослідженні було розроблено відповідний діагностичний апарат, зокрема, визначено критерії та показники оцінювання рівня сформованості досліджуваного феномену. Так, задля оцінювання мотиваційно-заохочувального компоненту застосовувався критерій «ступінь зацікавленості музичним мистецтвом (спів, слухання музики, гра на дитячих музичних інструментах, музична грамота, музично-ритмічні рухи, елементарна музична творчість)». Гносеологічно-оцінювальний компонент діагностувався за допомогою критерію «міра здатності до пізнавально-аналітичного опрацювання та оцінювання явищ музичного мистецтва». Творчо-діяльнісний компонент визначався за критерієм «міра спроможності до музичної діяльності».

Показниками виявлення першого критерію визначено: виявлення зацікавленості молодшого школяра сприйманням улюблених творів; активне усвідомлене бажання до інформативно-пізнавальних дій стосовно музичного матеріалу; стійка потреба в опануванні різних видів

музичної діяльності та необхідність особистісного виявлення в елементарних музично-творчих діях. Велика увага приділялася вияву бажання брати участь у музично-просвітницьких заходах.

Другий критерій характеризується такими показниками, як: наявність знань щодо розуміння засобів музичної виразності і визначення їх ролі у відтворенні художньо-образного змісту творів; схильність до свідомого художньо-ціннісного аналізу музичного матеріалу; прагнення до удосконалення музичних умінь та навичок згідно з ідеалами про прекрасне й досконале.

Третій критерій характеризується такими показниками, як: наявність улюблених музичних взірців, композиторів, виконавців; спроможність до свідомого вибору музичного репертуару (задля різних видів музичної діяльності); схильність до творчого виявлення в музичній діяльності.

У результаті констатувальної діагностики за допомогою спеціально розроблених методів було визначено кількісні та якісні рівні сформованості досліджуваного феномену, зокрема:

- низький, який було виявлено у 60,3 відсотка респондентів;
- середній – у 33,6 відсотків респондентів;
- високий – у 6,1 відсотків респондентів.

Застосування методу формувального експерименту дозволило перевірити ефективність експериментальної методики у перебігу експонуально-активізуючого, когнітивно-оцінювального, продуктивно-творчого етапів. Найбільш ефективними виявилися групи методів:

— стимулювання інтересу до музичних явищ: порівняння та інтонаційно-тематичного опрацювання музичних образів, узагальнення мистецької інформації та її аналізу; роздумів про музику, детального вивчення музичних прикладів та їх цілісного усвідомлення, що

спрямовані на особистісне творчо-індивідуальне засвоєння молодшими школярами духовних цінностей;

— пізнавально-демонстраційні методи: образні пояснення й демонстрація музичних творів, емоційного впливу на учнів; метод художнього порівняння (музичних творів, фрагментів окремих творів з метою усвідомлення того, що музика будується на основі контрастів і повторів);

— методи створення пошуково-евристичних ситуацій – багатоваріантних сприймань музичних творів, мистецько-емоційної драматургії, музично-творчих завдань; метод спрямованості спостереження за розвитком музичної дії, інтерпретації музичних творів, метод винайдення емоційно-образних ознак.

У результаті математично-статистичної обробки даних, отриманих завдяки проведеним діагностичним заходам було висвітлено динаміку формування досліджуваного феномену в експериментальній та контрольній групі. Зокрема, було зафіксовано зростання рівня сформованості мистецько-пізнавальної компетентності в респондентів експериментальної групи. Так кількість молодших школярів, які показали високий рівень, встановила 28,6%; середній рівень було діагностовано в 49,3% ; на низькому рівні залишилося 22,1 %.

У контрольній групі зростання показників виявилось значно менш інтенсивним. Так, високого рівня досягли 14,4 %, середнього – 41,1 %; на низькому рівні залишилося 44,5 %.

Висновки. Таким чином, отримані результати дослідження свідчать про можливість використання його теоретичних положень та методичних розробок під час підготовки студентів педагогічних університетів до мистецької роботи зі школярами; в ході оновлення змісту уроків мистецтва та позаурочної роботи; у розробці критеріїв і показників сформованості мистецько-пізнавальної компетентності у

практиці оцінювання мистецьких досягнень здобувачів освіти; в оновленні робочих програм, написанні навчальних і методичних посібників. Висновки праці можуть слугувати основою для оновлення змісту навчальних дисциплін «Методика музичного навчання», «Методика загальної музичної освіти».

Подані в публікації матеріали свідчать про актуальність обраної теми, адже її розробка має з'ясувати протиріччя між: потребою людства у збереженні культурного досвіду та реальним станом сформованості мистецьких компетентностей; існуванням в практиці різних підходів до застосування методичних засобів музичного навчання учнів і обмеженим рівнем теоретичного обґрунтування цієї проблеми; потребою у нових змінах у змісті музичного навчання та недостатньою розробкою питання стосовно формування мистецько-пізнавальної компетентності.

Проведене дослідження не вичерпує усіх аспектів окресленої проблеми. Перспективи подальших розвідок актуалізованої у дослідженні теми доцільно спрямувати на розробку методик формування художньо-ціннісних орієнтацій підростаючого покоління та становлення їх аксіологічних поглядів щодо мистецьких явищ у контексті полікультурного середовища.

Література:

1. Kozyr A., Labunets V., Pankiv L., Liming W., Geyang Zh.: (2020), Methodological Aspects of Modernization of Professional Training of Future Music Teachers. Utopia y Praxis Latinoamericana. Revista Internacional de Filosofia y Teoria Social. Universidad del Zulia-Venezuela. Vol. 25. 2020. pp. 370-377.
2. Бібік, Н. М. (2012). Компетентність і компетенції у результатах початкової освіти. Формування ключових і предметних компетентностей

молодших школярів: теоретичні аспекти. Науково-методичний збірник. Серія «Бібліотека педагога». Випуск 20. (22 – 28). Відновлено з: https://education-trost.at.ua/print/Br_20.pdf

3. Єременко, О.В. (2003), Теорія і методика розвитку музичного сприймання в учнів основної школи: методичний посібник. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка.

4. Козир, А. В. (2008). Професійна майстерність учителя музики: теорія і практика формування в системі багаторівневої освіти: монографія. Київ: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова.

5. Козир, А. В. (2018). Креативний напрям підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до продуктивної роботи з учнями. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки*, 2, 116 – 119. Відновлено з: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2018_2_24

6. Лобова, О. В. (2011). *Дидактико-методична система формування основ музичної культури молодших школярів у процесі загальної музичної освіти* (дис. ... доктора пед. наук). Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ.

7. Лобова, О., Сбруєва, А., Бойченко, М. (2022). Формування культурної компетентності школярів у процесі мистецької освіти в «Новій українській школі». *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 1 (115), 226-276.

8. Масол, Л. М. (2006). Компетентнісно-орієнтований підхід до загальної мистецької освіти. *Теорія і практика естетичного виховання в умовах соціокультурної трансформації*, 2, 25–31.

9. Масол, Л., Гайдамака, О., Белкіна, Е., Калініченко, О., Руденко, І. (2006). Методика навчання мистецтва у початковій школі: посібник. Харків: Веста: Вид-во «Ранок».

10. Масол, Л. (2015). Художньо-педагогічні технології в освітній школі: єдність навчання і виховання: метод. посіб. Харків: Друкарня Мадрид.
11. Михайличенко, О. В. (Ред.) Ніколаї, Г. Ю. (Ред.). (2010). Мистецька освіта в Україні: теорія і практика. Суми: СумДПУ ім. А. С. Макаренка.
12. Падалка, Г.М. (2008), Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). Київ: Освіта України.
13. Савченко, О.Я. (2012). Якість початкової освіти: сутність і чинники впливу. Формування ключових і предметних компетентностей молодших школярів: теоретичні аспекти. Науково-методичний збірник. Серія «Бібліотека педагога», Випуск 20. (5 – 14). Відновлено з: https://education-trost.at.ua/print/Br_20.pdf
14. Янковська, І.М. (2021). Формування компетентностей молодших школярів в мистецькій освітній галузі. *Теорія і практика мистецької освіти: збірник наукових праць*. Житомир: О. О. Євенок, ч. II, 93 – 98.

References:

1. Kozyr A., Labunets V., Pankiv L., Liming W., Geyang Zh. (2020), Methodological Aspects of Modernization of Professional Training of Future Music Teachers. *Utopia y Praxis Latinoamericana. Revista Internacional de Filosofia y Teoria Social. Universidad del Zulia-Venezuela. Vol. 25. 2020. pp. 370-377.*
2. Bibik N. M. (2012), Competence and competencies in the results of primary education. Formation of key and subject competences of junior schoolchildren: theoretical aspects. Scientific and methodological collection. "Teacher's Library" series. Issue 20. pp. 22-28. Retrieved from: https://education-trost.at.ua/print/Br_20.pdf (in Ukrainian).
3. Yeremenko O. V. (2003), Theory and methods of musical perception development in primary school pupils: methodological guide. Sumy: Sumy SPU named after A. S. Makarenko (in Ukrainian).

4. Kozyr A. V. (2008). Professional mastery of a music teacher: theory and practice of formation in the system of multi-level education: monograph. Kyiv: Publishing House of M. P. Drahomanov NPU (in Ukrainian).
5. Kozyr A. V. (2018), Creative direction of training future music teachers for productive work with students. Scientific Bulletin of Mykolaiv National University named after V. O. Sukhomlynskyi. Pedagogical Sciences, 2. pp. 116-119. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2018_2_24 (in Ukrainian).
6. Lobova O. V. (2011), Didactic-methodological system of formation of junior schoolchildren's musical culture foundations in the process of general music education (diss. ... Doctor of Pedagogic Sciences). National Drahomanov Pedagogical University. Kyiv (in Ukrainian).
7. Lobova O., Sbruieva A., Boichenko M. (2022), Formation of cultural competence of schoolchildren in the process of art education in the "New Ukrainian School". Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies, 1 (115). pp. 226-276 (in Ukrainian).
8. Masol L. M. (2006), Competence-based approach to general art education. Theory and practice of aesthetic education in the conditions of socio-cultural transformation, 2. pp. 25-31 (in Ukrainian).
9. Masol L., Haidamaka O., Bielkina E., Kalinichenko O., Rudenko I. (2006), Methods of teaching art in elementary school: a guide. Kharkiv: Vesta: "Ranok" publishing house (in Ukrainian).
10. Masol L. (2015), Art-pedagogical technologies in an educational school: the unity of learning and education: method. manual. Kharkiv: Madrid Printing House (in Ukrainian).
11. Mykhailychenko O. V., Nikolai H. Yu. (Eds.) (2010), Art education in Ukraine: theory and practice. Sumy: Sumy SPU named after A. S. Makarenko (in Ukrainian).

12. Padalka H. M. (2008), Art pedagogy (Theory and teaching methods of artistic disciplines). Kyiv: Education of Ukraine (in Ukrainian).
13. Savchenko O. Ya. (2012), Quality of primary education: essence and influencing factors. Formation of key and subject competencies of junior schoolchildren: theoretical aspects. Scientific and methodological collection. Series "Teacher's Library", Issue 20. pp. 5-14. Retrieved from: https://education-trost.at.ua/print/Br_20.pdf (in Ukrainian).
14. Yankovska I. M. (2021), Formation of junior schoolchildren's competences in the field of art education. Theory and practice of art education: a collection of scientific papers. Zhytomyr: O. O. Yevenok, Part II. pp. 93-98 (in Ukrainian).

Citation: Pang Bo (2023). THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASIS OF PRIMARY SCHOOL PUPILS' ARTISTIC-COGNITIVE COMPETENCE FORMATION. Frankfurt. TK Meganom LLC. Paradigm of knowledge. 1(55). doi: 10.26886/2520-7474.1(55)2023.4

Copyright Pang Bo ©. 2023. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.